

HOMAGE TO LIGHT

L'UBA LAUFFOVÁ

MIRO TRUBAČ

JAN - FEB 2025

FOG

Výstava Pocta svetlu predstavuje štvrtý kurátorský projekt galérie FOG v rámci pravidelne sa opakujúcej série, ktorej cieľom je uvádzať do spojitosti na prvý pohľad odlišné umelecké svety. Snahou predchádzajúcich projektov – Bleyová/Hrachovinová, Csáderová/Ausgang Studio a Mináčová/Troskó – bolo nastolenie dialógu medzi rozdielnymi médiami a umeleckými prístupmi, ktoré reflektujú slovenský výtvarný kontext ostatného polstoročia.

Aktuálna výstava sa zameriava na tvorbu Ľuby Lauffovej (1949 – 2004), významnej slovenskej fotografky druhej polovice 20. storočia, ktorá je známa pre svoju invenčnú a experimentálnu tvorbu, a Mira Trubača (1986), súčasného sochára, špecializujúceho sa na figurálne plastiky, ktoré kombinujú prvky irónie a sebazpoznávania. Ústredná téma vychádza zo spoločného prvku v tvorbe oboch autorov – fenoménu svetla.

Lauffová vo svojej sérii Pocta Michelangelovi odkazuje na techniku luminografie, t. j. kreslenie svetelným zdrojom v priestore a jeho zaznamenávanie dlhou expozíciou. Autorka skúma svetlo ako kľúčovú súčasť tvorby, no zároveň aj ľudskej existencie. Svetlo nevníma len ako technický prostriedok, ale aj ako metafyzickú podstatu, ktorá oživuje obrazy a stáva sa nositeľom psychologických a spirituálnych významov. Na druhej strane Trubač vo svojom diele Modrá krv využíva svetlo v materiálnej a konceptuálnej rovine. Sochárska figúra vzniká modeláciou vo virtuálnom priestore a následne prostredníctvom 3D tlače na UV-senzitívny materiál. Ten reaguje na svetlo, čím odhaľuje alebo zakrýva telesnosť figúry a zároveň poukazuje na krehkosť a pomínelosť života. Svetlo sa u oboch autorov stáva stimulom, ktorý zviditeľňuje prchavú fyzickú realitu a zdôrazňuje hĺbku existenciálnych otázok – otázky života, smrti či adaptácie na meniaci sa svet.

Ďalším výrazným prepojením v tvorbe Lauffovej a Trubača je ich využitie figurálnych foriem ako prostriedkov narácie. Figúra v ich tvorbe slúži ako médium, ktoré sprostredkúva emocionálnu intenzitu a príbehovú komplexnosť. Zatiaľ čo sa Lauffová zameriava primárne na abstrakciu a na jej imaginatívne stopy svetla, Trubač pracuje s realistickou figúrou v spojení s reinterpretáciou ikonografie a symboliky.

Prepojením tvorby Lauffovej a Trubača otvárame nové významové roviny, ktoré vznikajú nazeraním na diela oboch autorov ako na jeden homogénny celok. Tento prístup prináša nové interpretácie existujúcich prác a odhaľuje súvislosti naprieč generáciami slovenských umelcov. Svetlo tu nie je len objektom, ale aj katalyzátorom skúmania. Svojím magnetickým efektom je nositeľom tajomstva, túžby a poznania. Ako hmyz, fascinovaný jasným svetlom, neodoláva jeho silnej príťažlivosti, aj divák sa neodvratne približuje k dielu vťahovaný do hlbok introspektívnej reflexie.

Miro Trubač, *Blue Blood*, 2023, PETG, PLA, 3D Print, UV Light
Cover photo: Ľuba Lauffová, *Homage to Michelangelo II.*, 1986,
Exclusive FOG Edition 2024, Archival Pigment Print, 3 (+ 1 AP)

Homage to Light / Ľuba Lauffová, Miro Trubač

The exhibition Homage to Light represents the fourth curatorial project of the FOG Gallery within the regularly recurring series, which aims to bring together seemingly disparate art worlds. Previous projects – Bleyová/Hrachovinová, Csáderová/Ausgang Studio, and Mináčová/Troskó – have sought to establish a dialogue between different media and artistic approaches that reflect the Slovak art context of the last half-century.

The current exhibition focuses on the work of Ľuba Lauffová (1949-2004), an important Slovak photographer of the second half of the 20th century, known for her inventive and experimental work, and Miro Trubač (1986), a contemporary sculptor specialising in figurative sculptures that combine elements of irony and self-discovery. The central theme is based on a common element in the work of both artists – the phenomenon of light.

In her series Homage to Michelangelo, Lauffová refers to the technique of luminography, i.e., drawing with the help of a light source in space and recording it with a long exposure. The artist explores light as a key part of creation, but also of human existence. She sees light not only as a technical means, but also as a kind of metaphysical essence that animates images and becomes a carrier of psychological and spiritual meanings. Trubač, on the other hand, uses light on both a material and conceptual level in his work Blue Blood. The sculptural figure is created by modelling in virtual space and then through 3D printing on UV-sensitive material. The material reacts to light, revealing or concealing the physicality of the figure, while at the same time pointing to the fragility and impermanence of life. Both artists see light as a stimulus that makes the fleeting physical reality visible and emphasizes the depth of existential questions – questions of life, death, or adaptation to a changing world.

Another significant connection in the work of Lauffová and Trubač is their use of figurative forms as a means of narration. The figure in their work serves as a medium that conveys emotional intensity and narrative complexity. While Lauffová focuses primarily on abstraction and its imaginative traces of light, Trubač works with the realistic figure in conjunction with a reinterpretation of iconography and symbolism.

By linking the works of Lauffová and Trubač, we open up new levels of meaning, which are created by viewing the works of both artists as one homogeneous whole. This approach brings new interpretations of existing works and reveals connections across generations of Slovak artists. Here, light is not only an object but also a catalyst for exploration. With its magnetic effect, it is a carrier of mystery, desire and knowledge. Like an insect fascinated by bright light, it cannot resist its strong attraction; similarly, the viewer is inevitably drawn closer to the work, pulled into the depths of introspective reflection.